

Det, der bestaar

Peters første Brev.

Kap. 5, 5—9. Higejaa I unge! underordner eder under de ældre; og ifører eder alle Ydmyghed imod hverandre; thi „Gud staar de hoffærdige imod, men de ydmyge giver han Naade.“ Derfor ydmyger eder under Guds vældige Haand, for at han i sin Tid maa opbyrge eder. Skrifter al eders Sorg paa ham, thi han har Ansorg for eder. Værer ædrue, vaager; thi eders Modstander, Djævelen, gaar omkring som en brøvlende Løve, søgende, hvem han kan opsluge. Staar ham imod, faste i Troen, vidende, at de samme Lidelser fuldbyrdes paa eders Brødre i Verden.

De hoffærdige og de ydmyge.
„Higejaa I unge! underordner eder under de ældre,“ begynder dette Affnit. Hvad mener Apostelen dermed?

Fortolkern er ikke enige angaaende Opfattelsen af dette Ord af Apostelen Peter. Lige forud har han henvendt sig til de Elskede i Menigheden, Præsterne, og formanet dem angaaende deres Tjeneste i Menigheden, og det ligger nær at antage, at han nu formaner de andre Medlemmer i Menigheden angaaende deres Forhold til de Elskede. Saaledes bl. a. Dr. St. Rordam.

Men, som man ser, har vor nye danske Oversættelse „de ældre“, saa de, der har givet os denne Oversættelse, har aabenbart opfattet Apostelens Ord, som han her formaner de unge i Menigheden til at underordne sig de ældre Medlemmer.

Det bedste er imidlertid, at de to Opfattelser ikke modsig hinanden. Det vil ingen Skade gøre nogen, om han giver Ordet den dobbelte Anvendelse.

Videre hedder det: „Og ifører eder alle Ydmyghed imod hverandre.“ Dette Ord kan det ikke tages fejl af. Ydmyghed er en Dyd, der vdrer enhver, ung som gammel som ung.

Men Tilbøjeligheden til det modfattede ligger fristende nær, selv for ærlige Kristne og Guds Børn. Apostlene fristedes til at ville opbyrge sig den ene over den anden. Men Paulus formaner: „Agter i Ydmyghed hverandre højere end eder selv“ (Fil. 2, 3). Som en ærlig Begrundelse af Formaningene til Ydmyghed, siger Peter: „Thi Gud staar de hoffærdige imod, men de ydmyge giver han Naade.“ Det er egentlig en Anførsel af Ordbp. 3, 34. Men samme Sandhed findes ogsaa udtalt andre Steder i Guds Ord.

Farao og Saul er Eksempler paa, at Gud staar de hoffærdige imod, Moses, Josef og David paa det modfattede.

„Derfor ydmyger eder under Guds vældige Haand, for at han i sin Tid maa opbyrge eder.“ Peter havde prøvet at ville opbyrge sig selv, men det var han for lang Tid siden færdig med, da han skrev dette. Nu har han helt tilsluttet den Sag i Guds Haand.

Og efter at han har nævnt „Guds vældige Haand,“ siger han: „Skrifter al eders Sorg paa ham; thi han har Ansorg for eder.“ Han tænker vel saa nok paa den vældige Haand imod dem, der hovmoder sig, men han kan glæde sig over den vældige Haand, thi den er for ham.

Dr. Rordam oversætter: „Skrifter al eders Bekymring paa ham.“ Det er Bemærkning er usjagtigere og rigere. Det er alt, hvad der kan tynde og befrymre vort Sind, særlig i Forsølgelses Tider, som Peters Læse- re levede i, vi maa faste paa Gud med den vældige Haand, der baade kan nedtrykke og opbyrge.

Saa følger en Formaning af en noget forskellig Art.

„Værer ædrue, vaager; eders Modstander, Djævelen, gaar omkring som en brøvlende Løve, søgende, hvem han kan opsluge.“

Selfe Formaningene er disse Ord: Værer ædrue, vaager. Og den er vist lige nødvendig til enhver Tid. Her begrunder Apostelen sin Formaning med henvisning til, at Djævelen gaar omkring som en brøvlende Løve, søgende, hvem han kan opsluge.

Det var under Forsølgelserne,

Djævelens Rajen imod de Kristne kunde sammenlignes med en brøvlende Løves Gaan-omkring for at finde noget, den kan opsluge.

Men saadan viser Djævelen sig ikke altid, i vor Tid meget sjældent. I den civiliserede Verden er Kristendommen anerkendt som et Gode, som noget, man langtfra bør forsølgge. Særlig i dette Land har enhver jo Ret og Frihed til at dyrke Gud efter sin egen Overbevisning.

Under slike Omstændigheder vilde det være dumt for Djævelen at gaa omkring som en brøvlende Løve, søgende, hvem han kunde opsluge. Men har han saa hørt om med at være Kristi Disciples, de sande Kristnes „Modstandere“?

Nej, Djævelen er sikkert lige saa meget Modstander som nogen Sinds. Men paa en anden Maade.

Paulus skriver: „Hans (Satan) Anslag ere os ikke ubefendte.“ 2 Kor. 2, 11. Og: „Satan selv paatager sig Skikkelse af en Lysets Engell.“ 2 Kor. 11, 14.

Og Luther sang i sin Tid: „Den gamle Hjende led er nu for Alvor vred, stor Magt og Argeligt han samler mod os vist, ej Jorden har hans Vige.“

At ja, om vi kunde spore det ned igennem Historien, saa skulde vi se, hvor vor Modstander vefselvis har brugt Magt og List, efter som han fandt det ene eller det andet fordelagtigt!

Men Resultatet bliver, at det gælder lige saa meget i vor Tid og under vore Omstændigheder om at være ædrue og vaage som nogen Sinds.

Jesus formaner ofte: Vaager og beder; men her lægges til: Værer ædrue. Der bliver da heller ingen Alvor i vor Vaagen og Beden uden at være ædrue, baade fysisk og aandeligt ædrue.

Slutningen lyder: „Staar han imod, faste i Troen, vidende, at de samme Lidelser fuldbyrdes paa eders Brødre i Verden.“

Hvor herligt de første Kristne fulgte denne Formaning, idet de, faste i Troen hellere led, hvad det skulde være for Kristi Navns Skyld, ja selv Døden, end de fornægtede ham.

Disse sidste Formaninger — til at være ædrue og vaage og til at staa Djævelen imod, faste i Troen — er Hovedformaningerne til enhver Tid. Aarvaagenhed og Værdighed er Forudsætningen for til enhver Tid at kunne se, hvilke onde kræfter, der aabenbart eller hemmeligt er virksomme imod sand Kristendom og Menneskers Frelse, og fast Modstand i Tro er selve Kampen, der vil beholde Sejr som den tidligere har sejret.

Brev fra New Zealand.

Sandon, N. Z., 25. Jan. 1918. Kære Past. J. M. Hansen.

Guds Fred til Dem og Deres! Maatte det nu klar bringe Dem Strømme af Velsignelse, og maatte der blive mere Bøn i Guds Børns Liv; vi lever i forfærdelige Tider med Rød og Elendighed overalt.

Det er længe siden, jeg har hørt fra eder i Amerika, dog har jeg nylig haft Brev fra Jens Digen. . .

Med Hensyn til Forholdene her paa N. Z., da er Mauriceville Menighed fremdeles uden Præst og Gyrde, siden vor kære Past. Vach forlod os for at rejse til Japan. De faar nogen Betjening fra de andre Præster, men meget bliver forsømt; de unge faar ingen Undervisning i Guds Ord.

Bed vort Samfunds sidste Konvent blev det bestemt at skrive til eders Kirkeraad, adr. til Past. G. V. Christiansen. Da der syntes at være flere Hindringer for Optagelse, mente vi, at det var bedst at lade det Spørgsmaal hvile, men derimod bad vi Samfundet indtrængende om at sende os en Mand til at tage Past. Vachs Plads i Mauriceville og sende os ham snarest muligt. Dette Brev har vi ikke faaet Svar paa. Vi ventler! men Bente- linden bliver lang. Vi synes, at man dog kunde spare os efter Samfundets eget skønne Østte, som det har givet os.

Vi er saa, og vi er smaa, og vi trænger til Bistand. Men vi er dog eders Landsmænd og Trossæller,

der elsker vor Lutherke Kirke, som I ogsaa gør.

Jeg ved, at vi har trojaste Benner og Forbedere iblandt eder; jeg modte meget Kærlighed hos eder, da jeg besøgte eder.

Maatte Gud i Naade velsigne os alle! Lev vel i Herren. C. S. Peter sen.

Tilføjeelse. Det Østte, Samfundet har givet, hvortil Mr. Peter sen hentyder i ovenstaaende, lyder saaledes: „Den forenede Kirke er beredvillig til fremdeles at staa i — et hjælpende Forhold til New Zealand og Queenslandsmissionen.“ Det blev besluttet paa Mødet i Karlan 1916; se Nærsk., Side 21 og 153.

Naar det hedder: „betal den Højeste dine Øster,“ da er vi nok i Gæld efter ovenstaaende Beslutning til begge nævnte Missioner. Maatte det komme til at ligge som Vægt paa vore Samvittigheder, saa vi foretog os noget mere end hidtil for at indfri dette Østte. J. M. Hansen.

Sønderysland. XXI.

„For dine Breve jeg dig takker meget.

Svordan skal bedst jeg forme mine Ord?

Nu Døvlens Mærke er fra Sindet vejet;

Jeg takker Gud, jeg ved, paa hvem jeg tror.

Dit Trøstens Ord, dem har jeg underjiret.

Her Posttransporten synes meget stor.

Men Lov og Tak jeg kan til Gud frembære,

At frit vi skrive maa til vore kære.“

Paa hver af Sønerne, hun nævned' Navnet,

Det var tilkommen seks, Gud hende gav.

„En har i to et halvt Aar været savnet,

En anden fandt i fremmed Jord sin Grav.

Det er mit Haab, hans Sjæl hos Gud er havnet.

Der, naar jeg lægger ned min Vandringsskib,

Jeg mødes skal med ham i Fredens Sale,

Den Tanke kan mit tunge Sind hu- saale.

Den ældste Søn befinder sig derude i Skuttegraven foran Hjendens Front,

Svor Krigens mange, grumme Ulve tude,

Svor Døden han kan vente hver Sekund,

Han længe laa paa Lafarettets Bude,

To Gange faaret, nu i Krigens Dønt.

En anden Søn er med i samme Jare.

Du, Herre, Sjæl og Legem vil bevare!

„En Søn jeg har, som faaret blev i Foden,

Da er for hele Livet Indvald.“

Til Krigens Jammer Synden vist er Nøden.

Naar faar den Ende, denne haarde Tid?

„I, det, som fattes Slægten, vist er Nøden.

I Gud man søgte ret af al sin Nid,

Snart skulde Kampens Dage være omme

Og Bederkæmpelse fra Herren komme.

Den fjerde Søn blev indfaldt i September,

I Slesvig ligger han nu som Refrut.

I Bøn til Herren jeg for mine kæmper.

Gid Krigens tunge Nag dog snart blev brudt.

Mit Hjertes Frgt og Uro ned jeg dæmper.

At saa ham fri, jeg prøve maa til Slut,

Da jeg er Enke, og han er den Sjette —

Det vilde dog min tunge Byrde lette.

Jeg kan i Sandhed dog med Afaf sig:

Gud har min Sjæl bespist med Laarebrød.

Men Herrens Misfundhed, den maa jeg prise,

At jeg er rask og lider ingen Rød.

Den tørstige, ham vil jeg Rilden vise,

Som sprudler frem fra Kristi Kors og Død.

Gud skaane os fra Rød og fra Elend.“

O skønne, stærke Tro hos denne Kvinde!

J. G. Gundersen.

Tro og Tvivl.

I Studenterbundtet talte Bisfop Ottenfeldt forleden om: „Tro og Tvivl.“

Bisfoppen begyndte med at omtale de mange, som føler, hvor værdifuld en Bished i Troen er, men dog ikke har den. Der er dem, som stadig styder dette Spørgsmaal om Bisheden fra sig, og det kan gaa længe, navnlig naar man har gode Dage. Men naar Harmonien brydes i Livets Storme, gaar det hele galt. Da kommer Tanken om Gud igen med endnu mere styrke. Man fortaar, at Tro ikke blot er det, som træder i Stedet for Viden, naar vi ikke kan opnaa denne. Tro paa Gud betyder noget ganske andet og opnaas ved en ganske anden Sjælsstilling til Gud.

Tanken om Gud kan gaa i to Retninger; man tænke sig Gud som den højeste Vidskab, som For- klarer paa hele Tilværelsen, som et Udtryk for Værdiens Bestaan eller lign. Saadant ligger nær for den, som fysler med intellektuel Arbejde. — Men tænker man sig Gud saaledes, kan ingen sige, at man i ham har fundet en Fornøjelses Kilde til at øse af, naar man løber træd. Det er ikke mod en saadan Gud, vor Længsel higer.

De Verdier, man naar ad personlig Vej, er mere værdifulde end dem, man naar ad upersonlig Vej. Men den Gud, jeg lænkes efter, da ikke skulde være den personlige, den levende Gud? Man finder ikke det personlige ved upersonligt Studium. Der er da kun eet Sted at begynde, nemlig hos Jesus Kristus. Sam kan vi komme i personlig Berøring med; thi han er levende iblandt os. Og til Kristendommen kommen man ikke med sine Præstitioner, men med Hjælpelsen af sin Fattigdom. Det var de fattige i Landen, som skulde blive salige.

Trøsten.

Digteren Adam Dehlenschläger fortæller selv i sit Livs Erindringer, at da han sidste Gang besøgte sin elskede Datter Charlotte, da hun laa paa Dødslejet, saa hun mildt paa ham midt under sine Smerter og sagde: „Kære Fader, sig mig en Trøst.“ Da maatte den store Digter vende sit Ansigt bort og blide tavst; han vidste, at alle de store Digter- sner og alle de smukke Digterord kunde ikke trøste den forpinte bort- lidende Sjæl. Og andet ejede han ikke.

Hvor er der da Trøst at finde, naar ikke en Faders inderlige Kærlighed, og ikke de store Geniers Tanker og Ord kan trøste? Hvor er Trøsten for os, der har vore Lidelser og Sorger at bære paa og vor Død at dø?

Der er en Trøst. Trøsten er i det store Navn Jesus Kristus. Den, som kan komme i hans Navn og tale hans Ord, kan være til Trøst for Mennesker. Den, der møder Jesus og tager imod ham, har fundet den Trøst, som intet her i Verden kan skænke os.

Til trængende teologiske Studenter.
Tidligere foitretet for \$375.61. Minnen, Neb.: Pastor S. P. Jensen \$2. Scranton, Ia.: J. Jakobson og Bern \$5. Blomming Prairie, Minn.: Pastor Hansen \$3. Brush, Colo.: Mrs. D. S. Hansen \$5. Waupaca, Wis.: Jens Wille \$5. — Talt \$395.61.
Hjertelig Tak til Giverne.
B. S. Vig.

Adressforandring.

Rev. J. P. Christiansen, for 561 Pannock St., nu 215 W. 5th Ave., Denver, Colorado.

Missionsmøde

afholdes i Bethesda Menigheds Kirke ved Eugene, Ore., 13.—16. Juni. Benner af vort kirkelige Arbejde indbydes venligt til at deltage i dette Møde.
Paa Menighedens Vegne.
A. S. Nielsen.

Kvitteringer.

Til d. for. d. evang. luth. Kirkes Børnehjem.
Før kvitteret for \$3,331.43. Cordova, Neb., Offer fra Søndagsskolen \$7.60. Minneapolis, Minn., Imm., Mghs. S. S. \$7.60. Red Cloud, Neb., S. Lindquist \$5. McNabb, Ill., Søndags- skolens Kvartalsoffer \$1.20. Luck, Wis., Eng- lish Luth. Sunday School \$15.00. Racine, Wis., Vor Fr. Mgh. \$10.00. Minneapolis, Minn., Imm. Mghs Søndagsskole \$5.50. Standard, Alta, Can. J. K. Jensen og Familie \$5. Council Bluffs, Ia., Niels Hansen \$2. Racine, Wis., C. D. Skow \$5. Moorhead, Ia., Kv. \$10. Ruskin, Neb., Mildred, Rey, Edward og Raymond Hansen \$4. Salmonhurst, N. B. Can., Morten Christensen \$6. Fertile, N. Dak., en unævt \$15. Scranton, Ia., J. Jacobsen og Børn \$5. Brooklyn, N. Y., Salems Mghs Søndagsskole \$10. Royal, Ia., Bethlehems Mghs Søndagsskole Børn \$11.86. Milltown, Wis., d. skand. ev. luth. Mgh. \$5.75. Saxeville, Wis., Børnehjemfore. \$5.40. Ringsted, Ia., Kv. \$10. Oshkosh, Wis., Offer ved Søndagsskole-Festen \$4.97. Ruskin, Neb., Antor Goldbeck, \$10. Emil Goldbecks Sparepenge \$2.10, J. C. Christensen \$5. Ruth- ven, Ia., Emma Jensen \$1. Flaxton, N. Dak., Kv. \$10. Brush, Colo., Mrs. P. Skou Hansen \$10. Ialt \$3,521.41.

Waupaca, Wis., d. 15. Maj, 1918.
Med venlig Hilsen og Tak,
John Madsen, Kass.

Til Elim Børnehjem, Elk Horn, Ia.

Elk Horn Mercantile, 3 Sæt Drengetøj. Bethania Mghs Kv. ved Kimballton, 1 Styk- ke Toweling. Mrs. Andy Hansen, Elk Horn, 2 Forklæder og 1 Kjole. Elk Horn Mercantile, 1 Stykke Outingflanel og et Stykke Kjole- tøj. Mrs. Jorgen Miller, Elk Horn, 1 Sæk Mel. Elk Horn Kv. 12 Stole. Mrs. Lars Johansen, Elk Horn, een Stol, Mrs. Walter Gregersen 4 Sæt Undertøj og 2 Skorter, Mrs. Carlsen 2 Lagner, Madsen-Petersen 8 Bu. Kartoffler, Mrs. Hans Pedersen en Kjole og et Forklæde og Viggo Rasmussen en Bu Sædkorn.

Hjertelig Tak!
Max Mathiesen.

tioner, men med Hjælpelsen af sin Fattigdom. Det var de fattige i Landen, som skulde blive salige.

20 ACRES 1/4 Mil fra Byen Luck, Wis., god Vej, vel opbygget Nabolag, 7 Acres Pløjjord, Resten aaben og sommerbevokset Græsning, udmærket Jordbund, prægtige Bygninger og godt Vand. Pris \$2400, indbefattet Høsten. Overtagelse naar som helst.
W. M. Christensen, Luck, Wis.

Land til Salg.

120 Acres. Ca. 50 Acres under Pløj. Henset og har godt Høland. Meget godt Land og alt kan pløjes. Ligger i Svededistriktet. Er i dansk Settlement og ligger 1/4 Mil fra luth. Kirke og fra Skole. 3 1/2 Mil fra Posthus og Kulinne. Pris \$20 pr. Acre. Marsag for Salg; har Homestead i Wyo.
Skriv til: L. A. Sørensen, Box 293, Gillette, Wyo.

Den danske Koloni paa Costilla Estate, Syd Colorado.

Vi ere nu over de første Aar, da Folk staa tvivlsomme overfor noget nyt. Staten er nu ganske tæt bebygget, og der er mange Danske derude nu. Der er da ogsaa dannet Menighed, og Past. Bentzen er som bekendt Præst derude. Der er tilsluttet mange nye Sett- lere i Foraaert og „Prospects“ har aldrig været lysere end de er i Dag.

At der er tjent store Penge paa Fodring af Svin og Faar er et absolut Faktum. Endvidere har Kartoffler, Alfalfa, Svede o. f. v. betalt sig storartet. Kompagniet har gjort store Besøjtninger, saa Irrigation water er let tilgængeligt for Farmerne. En ny Straf- ning er nu aabnet op lidt længere Syd og selges for 75 Doll. pr. Acre. Jeg kan endnu sælge Land rundt Mesita og San Acacio for 70 Doll. pr. Acre, men Priserne vil gaa højere. Saa kom og køb i Sommer. Jeg planer selv at lede en større Ekskursion i Juli og Au- gust af virkelig interesserede Land- søgere. Venter saa at høre fra ret mange og skal være glad ved at give alle mulige Oplysninger.

Shedd Investment Co., Omaha, Nebraska.

D. Inf Bonds, Co. Bluffs, Ia.

Nyt.

R. P. Madsen: Fortællinger og Skitser. Pris indb. \$2.
Hjemmenes Bogsamling III — indholdende R. P. Madsen: Strandfogdens Datter, Laurits Petersen: Sigrid og Olfert Ricard: Kristus og hans Mænd. 3 smukt indbundne Vøger \$2.00.

S. Vellejus: Luthers Kristusop- fattelse. 26 Sider i Omflag 15c.
L. Lauritsen: Danske Mænd — Skitser for Ungdommen XIII. 60 Sider i Omflag 30c.
E. G. Holm: Naar Dagen hæl- der. Andagtsbog for Gamle. 15c. Dage. 32 Sider i Omflag 31c.
L. Vostrup: Johannes Aabenbar- ring. Et Bibelstudium for Me- nigheden. 52 Sider i Omflag 25c.

Den gaadefulde Ragt. En ny Fortælling af Lauritz Petersen. Smukt indb. \$1.80.
Glas. En bibelsk Novelle af Sol- ger Rafn. Smukt indb. \$1.60.
Denne er Dagen. En Samling Festspråkener af Olfert Ricard. Smukt indb. \$1.40.

Af Dnhjens Rød. Kong Davids hvo Bønstenen-Salmer. Af A. Fibi- ger. Smukt indb. \$1.30
Paa Lager havet atter følgende Vøger:
Stilhed og Styrke. En Andagtsbog over Psalmene af S. J. F. C. Matthiesen. Pris \$3.40, godt indbundet.
Ungdomsliv. Af Olfert Ricard. Smukt indb. Pris \$1.30.

Hjemmenes Bogsamling I — indholdende A. Fibiiger: Guds Lam, Mads Jepsen: Jeanne d'Arch, Olfert Ricard: Ungdomsliv, Lauritz Petersen: William Brandt. 4 godt indbundne Vøger \$2.00.
Hjemmenes Bogsamling II — indholdende A. Fibiiger: Kongepæl- let: Vilh. Beck: Erindringer af mit Liv, Foggaard Petersen: Vil du frem? Edd. Egeberg: Af et Ungdomsliv. 4 godt indbundne Vøger for \$2.00.

Jens og Kirstine. En Fortælling af Missionær Sørensen, Talt. 96 Sider. Pris 25c.
Dansk Luthersk Publishing House Fair, Neb.